

آیا وضعیت الکتروانسفالوگرام کودکان مبتلا به صرع، قبل از اقدام به قطع داروهای میتواند عود حملات را پیش‌بینی کند؟

دکتر محمد رضا نجفی، استادیار گروه اعصاب، بیمارستان الزهراء(س)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان

دکتر بابک نمیری فر، پزشک عمومی، معاونت آموزشی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی چهارمحال و بختیاری، شهرکرد

Drug Withdrawal In Patients With Epilepsy: Prognostic Value Of The EEG ABSTRACT

The use of Antiepileptic drugs (AEDs) in children may be associated with adverse effects; especially behavioral and cognitive and teratogenic potential effects. The main propose of this study was to find an answer to the question of which factors in EEG of patients before AED withdrawal could have prognostic role in our decision.

We studied 106 children whom their medication had been withdrawn 2 years after their last seizure. Before starting of this, an EEG was recorded and interpreted by an expert neurologist. Many variables such as background activity, focal spike, generalized sharp and spike waves, focal slowing, in comparison with the EEG of patient at the time of diagnosis, and also final result of the trace interpret also examined. Follow-up visits were scheduled every 3 months; at least for one year. If seizure relapsed, AEDs was resumed and follow up terminated. The overall probability of remaining seizure free was analyzed as a function of time by Kaplan-Meier survival analysis. Prognostic factors affecting seizure relapse were evaluated by using the log-rank test.

The overall probability of seizure recurrences was 24.8 percent (95 percent C.I, 22.5 to 28.5) at 12 months. EEG comparisons with previous times were a significant factor for prediction of relapses. Relative risk of this factor was about 1.98 (95 percent C.I, 1.01 to 3.91)($p<0.05$). We found that EEG interpretation at the time of diagnosis was not a significant factor but if it divided by sex, there is a significant difference in gender ($p=0.06$).

According to our study the rate of AED withdrawal in children is small. The benefits of continuing AED therapy must be weighted against the risk of potential adverse effects. EEG comparison with previous traces could be evaluated as a prognostic factor before AED withdrawal in children.

Key words: Electroencephalography, anticonvulsants, seizure-remission, seizure, epilepsy, child, seizure-prognosis, risk-factors, survival-analysis

در این مطالعه، جمعیت مورد مطالعه شامل کودکانی است که سابقه خدایل ۱ سال عدم عود حملات صرع را داشته و بصورت مداوم تحت درمان داروئی قرار گرفته‌اند. تعداد ۱۳۳ کودک حائز شرایط جهت ورود به مطالعه بودند که از ایشان ۱۰۶ مورد بررسی شدند. پس از تکمیل شرح حال و معاینات بالینی، از بیماران یک EEG در هنگام بیداری بعمل می‌آمد. هر کدام از الکتروانسفالوگرام‌ها بر حسب وجود یا عدم وجود متغیرهای ۱- فعالیت زمینه‌ای نوار(Background) ۲- فعالیت آهسته موضعی (Focal slowing) ۳- امواج سوزنی موضعی (Focal spike) ۴- امواج سوزنی نوک تیز متشر

چکیده

صرف درازمدت Anti Epileptic Drugs(AEDs) در کودکان ممکن است تا ۵۰ درصد با عوارض جانبی همراه باشد. توصیه شده‌است که در کودکان واجد شرایط، هرچه سریعتر نسبت به قطع داروهای ضد صرع کودکان اقدام شود. در هنگام تصمیم‌گیری نسبت به قطع داروهای ضد صرع می‌توان با توجه به خصوصیات EEG بیماران، وقوع مجدد حملات را تا حدودی پیش‌بینی کرد.

مقدمه

صرع عبارت است از اختلالات موقت ناگهانی عملکرد مغز که می‌تواند با اختلالات ناگهانی یا از دست دادن هوشیاری و یا بعضی از خصوصیات غیرطبیعی سیستم حرکتی، حسی یا اتونوم همراه باشد که این امر در اثر پیدایش فعالیت الکتریکی غیرطبیعی در گروهی از نرونها است^(۱). الکتروانسفالوگرافی (EEG) قادر است محل، کانون و شدت اینگونه دشارژها را مشخص نماید^(۲). با توجه به این خصوصیات و نیز علائم بالینی، انواع صرع را می‌توان مشخص نمود^(۲). روشی محدود جهت برآورده عملکرد فعالیت مغز می‌باشد و می‌تواند تا حدودی در تشخیص بیماری تکنیکهای پرتونگاری مغزی حمایت نماید^(۳). شاید EEG تنها روشی باشد که بتواند ناهمگونی عملکرد مغز را در بیماران صرعی نشان دهد. از مزایای این تکنیک ارزانی و قابلیت تکرار و انجام آن به طور سریانی می‌باشد ولی از حساسیت و ویژگی نسبتاً کمی برخوردار است و بعضی عوامل بروئی مثل آرتیفکت‌های الکتریکی و فیزیولوژیکی بر آن اثر می‌گذارند. همچنین استفاده از آن در بعضی از شرایط مثل مشکلات متابولیک (هیپوگلیسمی)، کاهش هوشیاری و مصرف بعضی از داروها محدودیت دارد^(۲). مصرف درازمدت Anti Epileptic Drugs(AEDs) در کودکان ممکن است تا درصد با عوارض جانبی همراه باشد^(۴). برخی آثار ممکن است تا مدت‌ها مخفی بمانند^(۴). از سوی دیگر، درمان دراز مدت صرع، تضمینی بر عدم عود حملات نخواهد بود^(۵). لذا پیشنهاد می‌شود که در کودکان واجد شرایط، هرچه سریعتر نسبت به قطع داروهای ضد صرع کودکان اقدام نمود^{(۲)، (۶)، (۷)، (۸)}. در هنگام تصمیم‌گیری نسبت به قطع داروهای ضد صرع می‌توان به فاکتورهای پیش‌بینی کننده عود توجه نمود و قبل از اقدام به قطع داروها، خطر احتمال عود را با خطر ایجاد عوارض جانبی داروها و مشکلات روحی اجتماعی و نیز اقتصادی ایجاد شده مقایسه نمود^{(۹)، (۱۰)، (۱۱)}. همچنین با مشخص نمودن احتمال بروز حملات و مطلع نمودن والدین، همکاری بیشتر آنها را جویا شد^(۱۲).

تاکنون مطالعات نسبتاً زیادی در مورد برآورده خطر عود حملات، و نیز نتایر پیش‌بینی کنندگی EEG در هنگام قطع

(Generalized sharp and Spike wave) بیداری و فعالیت (مثل هیپرو نیپلاسیون) توسط یک نفر از متخصصین اعصاب مورد ارزیابی قرار می‌گرفتند. کودکان از نظر عود حملات به فواصل سه ماه، حداقل بمدت یکسال پیگیری شدند. نتایج حاصله از طریق آنالیز بقاء کاپلان مایر و توسط آزمون Log-Rank مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

از بین ۱۰۶ کودک مورد مطالعه، ۶۲ نفر (۵۸ درصد) پسر و ۴۴ نفر (۴۲ درصد) دختر بوده‌اند. میانگین مدت زمان پیگیری بیماران از زمان شروع به قطع داروها ۲۶ ماه بود. احتمال عود حملات پس از یکسال پیگیری ۲۸/۵ درصد (۲۴/۸ درصد و ۲۲/۵ درصد CI ۹۵ درصد) بدست آمد. در مورد وضعیت زمینه نوار مغز و وجود امواج نوک تیز سوزنی، منتشر موضعی و آهسته موضعی، (قبل از اقدام به قطع) در EEG بیماران با عود حملات ارتباط معنی‌داری یافت نشد. در مورد فاکتور مقایسه وضعیت فعلی EEG با نوارهای قبلی کودکان رابطه معنی‌داری یافت گردید^(p<0.05). در مقایسه بین پسران و دختران که EEG غیرطبیعی در زمان قطع داروها داشته‌اند، عود این حملات در پسران بیشتر بوده است^(p=0.045). خطر نسبی Relative Risk مربوط به فاکتور مقایسه EEG بیماران با دفعات قبل، در حدود ۱/۹۸ (۱/۹۱، ۳/۹۱)، ۳/۱۰، ۱/۰۱ CI ۹۵ درصد) محاسبه گردید^(p<0.05).

در این مطالعه احتمال عود یکساله این حملات در کودکان بعد از قطع داروهایشان ۲۵/۸ درصد بوده است. این میزان حدوداً مشابه نتایج سایر محققین می‌باشد. در بررسی ما در کل دو جنس ارتباط معنی‌داری بین وجود EEG غیرطبیعی با عود این حملات یافت نشد، ولی در صورتی که این مقایسه به تفکیک جنسیت نیز صورت پذیرد، در گروه پسران این ارتباط معنی‌دار تلقی گردید^(p<0.05). آنچه در نتایج ما جالب به نظر می‌رسد، اهمیت یافتن نقش مقایسه EEG کودکان قبل از اقدام به قطع داروها با اولین نوار مغز بیماران می‌باشد^(p<0.05). سایر متغیرهای مورد بررسی در یک نوار مغز، با عود حملات ارتباطی نداشته‌اند. برآورده احتمال عود حملات صرع بایستی که صرفاً جزوی از روند تصمیم‌گیری پزشک معالج بیمار قرار گیرد. در این راستا باید به مواردی مثل برآورده خطر عود و به خطر افتادن جان بیمار و جنبه‌های اجتماعی- اقتصادی آن و نیز برآورده خطر عوارض سوء داروئی توجه نمود.

(Focal) ۲- فعالیت آهسته موضعی (Background) ۴-۳ امواج سوزنی موضعی (Focal Spike) (Generalize Sharp and Spike Wave) در دو حالت بیداری و اکتیویسیون (مثل هیپر و نیتلایسیون) مورد ارزیابی قرار می‌گرفتند.

بر اساس متغیرهای فوق، نتیجه تفسیر نهایی، بدرو صورت طبیعی و غیر طبیعی خفیف و غیرطبیعی شدید ثبت می‌گردید. همچنین نتیجه مقابله کلی نوار فعلی با EEG اولیه بیماران بر حسب سه مقیاس تغییر نکرده، بدتر شده، بهبود یافته در چکلیست درج می‌گردید.

بعد از النجام مراحل فوق، اقدام به قطع تدریجی (Tapering) داروهای کودکان به عمل آمد. کودکان از نظر عود حملات به فواصل سه ماه، حداقل به مدت یکسال، پیگیری شدند. نتایج حاصله از طریق آنالیز بقاء کاپلان مایر مورد بررسی قرار گرفته‌اند. توسط آزمون Log-Rank ارتباط تک تک متغیرهای مورد بررسی در زمینه وضعیت EEG با عود حملات صرع مورد تحلیل قرار گرفته، نرم‌افزار مورد استفاده در این تحلیل SPSS-7.5 بوده است.

نتایج

از بین ۱۰۶ کودک موزد مطالعه، ۶۲ نفر (۵۸ درصد) پسر و ۴۴ نفر (۴۲ درصد) دختر بوده‌اند. میانگین سن در موقع بروز صرع $2\frac{1}{4}$ سال (3 ± 0.3) و میانگین سنی زمان اقدام به قطع داروها $8\frac{1}{3}$ سال (8.3 ± 2) و میانگین مدت زمان پیگیری بیماران از زمان شروع به قطع داروها ۲۶ ماه بوده است. احتمال عود حملات پس از یکسال پیگیری ۱۸ درصد ($28/5$) درصد و $22/5$ درصد (CI: ۹۵ درصد) بوده است.

در مورد وضعیت زمینه نوار مغز و وجود امواج نوک نیز سوزنی، منتشر موضعی و آهسته موضعی، (قبل از اقدام به قطع) در EEG بیماران با عود حملات ارتباط معنی‌داری یافت نشد. (جدول شماره ۱)

درمانهای دارونی ضدصرع در کودکان و بزرگسالان انجام شده است (۴-۵) و ۱۱-۱۰، ۱۱-۱۴، ۱۱ تا (۳۰) که نتایج به دست آمده با تفاوت EEG نسبتاً زیادی همراه بوده است. ولی کلا به نظر می‌رسد که EEG غیرطبیعی، قبل از اقدام به قطع داروها، با احتمال عود بیشتری در کودکان همراه باشد (Relative Risk(R.R)= $1/45$). (۱۲).

آنچه که فعلاً مورد بحث است، نحوه تفسیر EEG بیماران می‌باشد که در اکثر مطالعات قبلی نیز به مفهوم و تعریف واژه غیرطبیعی، مستقیماً اشاره نشده است (۱۲). بهر حال بایسی معیارهای تفسیر EEG به هنگام قطع داروها ارائه شوند. تحقیق حاضر نیز در راستای کمک به مشخص نمودن مفاهیم فوق صورت گرفته است.

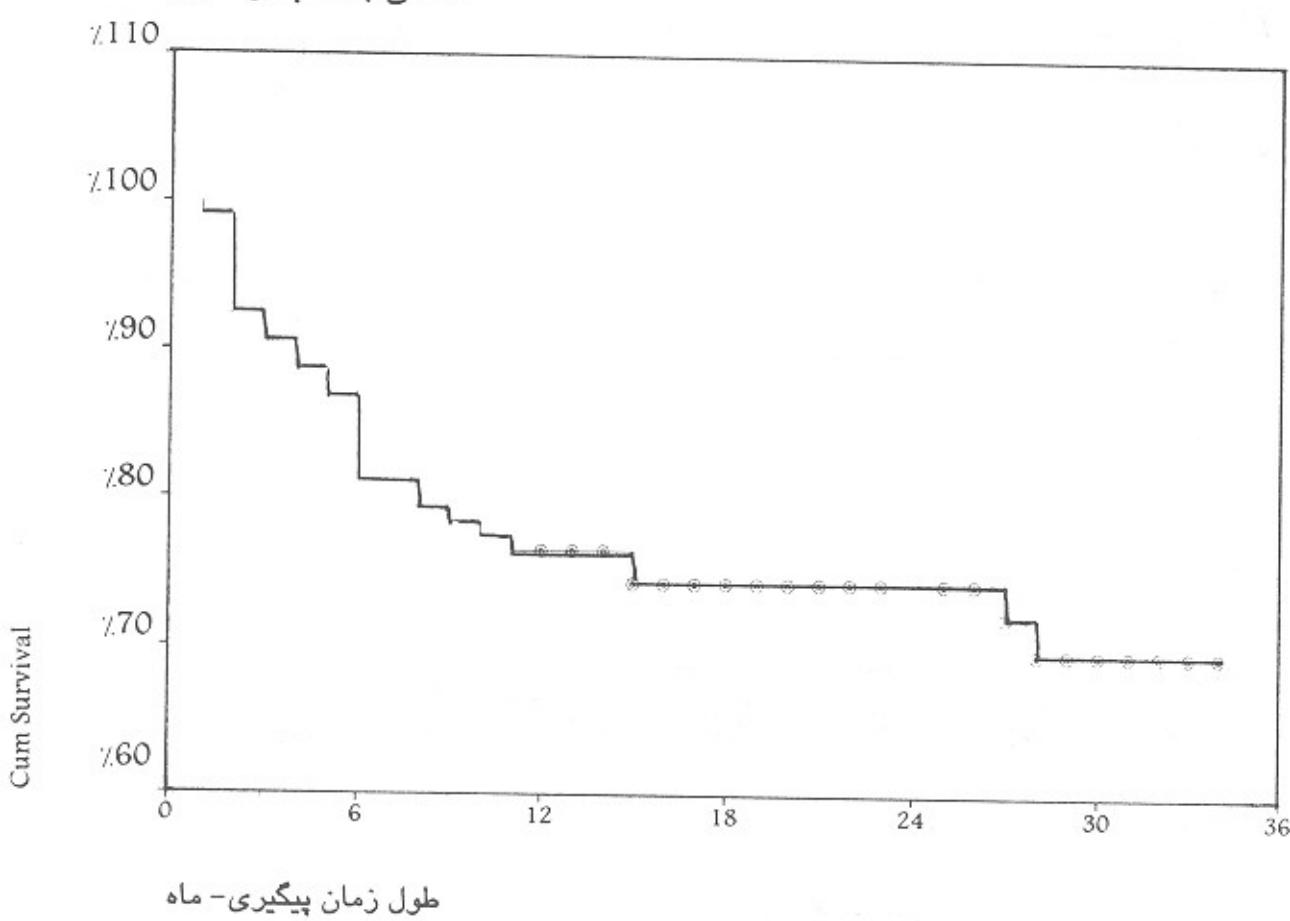
مواد و روشها

این مطالعه بصورت آینده‌نگر انجام گرفته است. جمعیت مورد مطالعه شامل کودکانی بوده‌اند که سابقه حداقل ۱ سال عدم عود حملات صرع را داشته و بصورت مداوم تحت درمان دارونی قرار داشته‌اند. روش نمونه‌گیری به صورت آسان بوده و بیماران از بین کودکان کمتر از ۱۲ ساله‌ای که به مطب یا کلینیک صرع بیمارستان لزه‌راس (شهر اصفهان در فاصله زمانی ۷۵/۱۲ تا ۷۸/۱۰) مراجعه نموده‌اند، انتخاب می‌شوند.

تعداد ۱۳۳ کودک حائز شرایط جهت ورود به مطالعه بودند، ولی تعداد ۲۷ کودک به عزل؛ عدم همکاری در کاهش تدریجی داروهای (نفر)، عدم پیگیری بمدت حداقل یکسال و عدم دسترسی تلفنی به آنها (۲۱ نفر)، در دسترس نبودن EEG ابتدائی (۲ نفر) و عدم رضایت والدین در حین اجراء طرح (۲ نفر) از پژوهش خارج شدند. در ابتدا کودکانی که صرفاً حملات تپ-تسنج داشته با دچار تشنجهای نوزادان یا با علایم متابولیک بوده‌اند، از مطالعه حذف گردیدند. از بیماران وارد شرایط، شرح حال و معاینه فیزیکی به عمل می‌آمد و همچنین چک لیست جمع‌آوری (شامل اطلاعات فردی و بیماری کودک) و نیز فرم موافق ناگفته والدین تکمیل می‌شد. سپس از بیماران یک EEG در هنگام بیداری بعمل می‌آمد. هر کدام از الکتروانسفالوگرام‌ها بر حسب وجود یا عدم وجود متغیرهای ۱- فعالیت زمینه‌ای نوار

نمودار شماره ۱: احتمال بهبودی حملات صرع در پیگیری بیماران

منحنی بقا کاپلان مایر

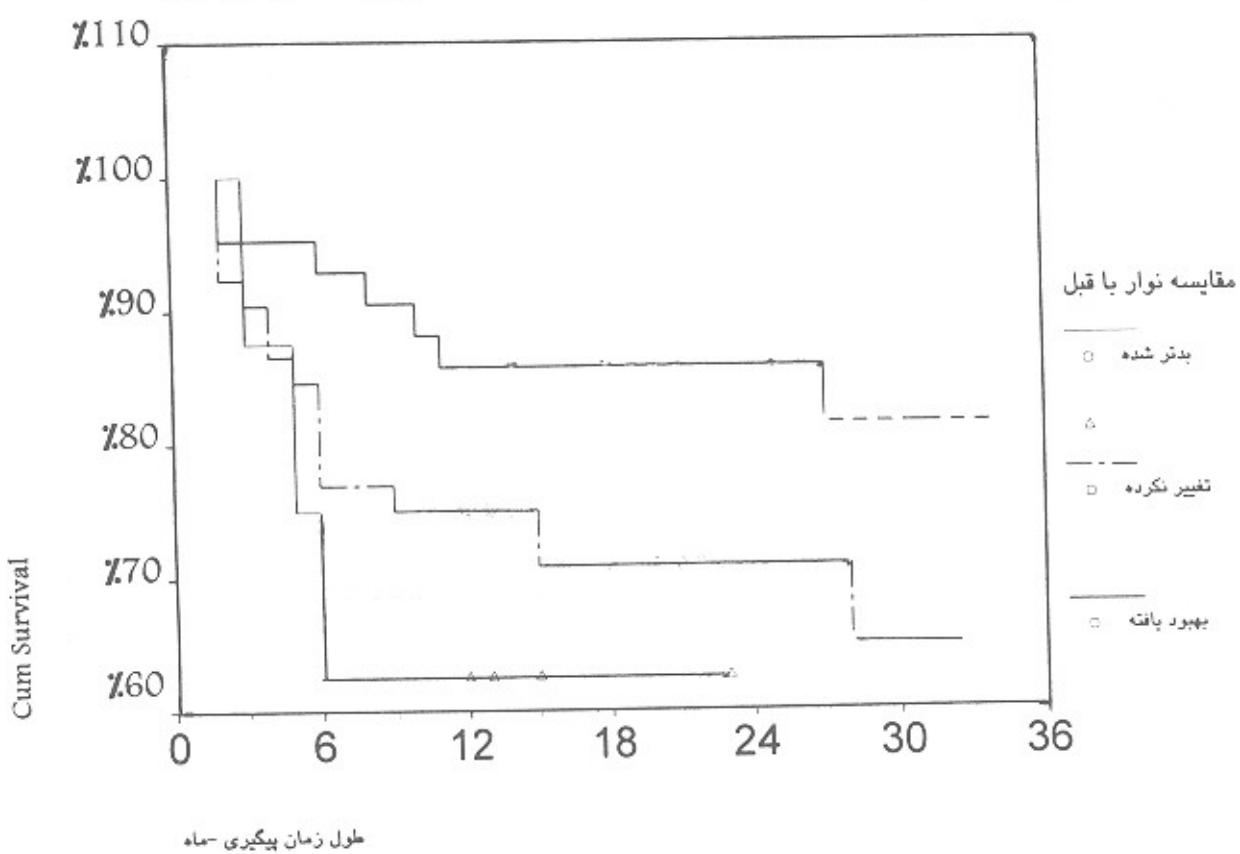
طول زمان پیگیری - ماه

جدول شماره ۱: تحلیل نک متغیره فاکتورهای موجود در EEG کودکان جهت پیش‌بینی عود حملات صرع (آزمون LOG-Rank)

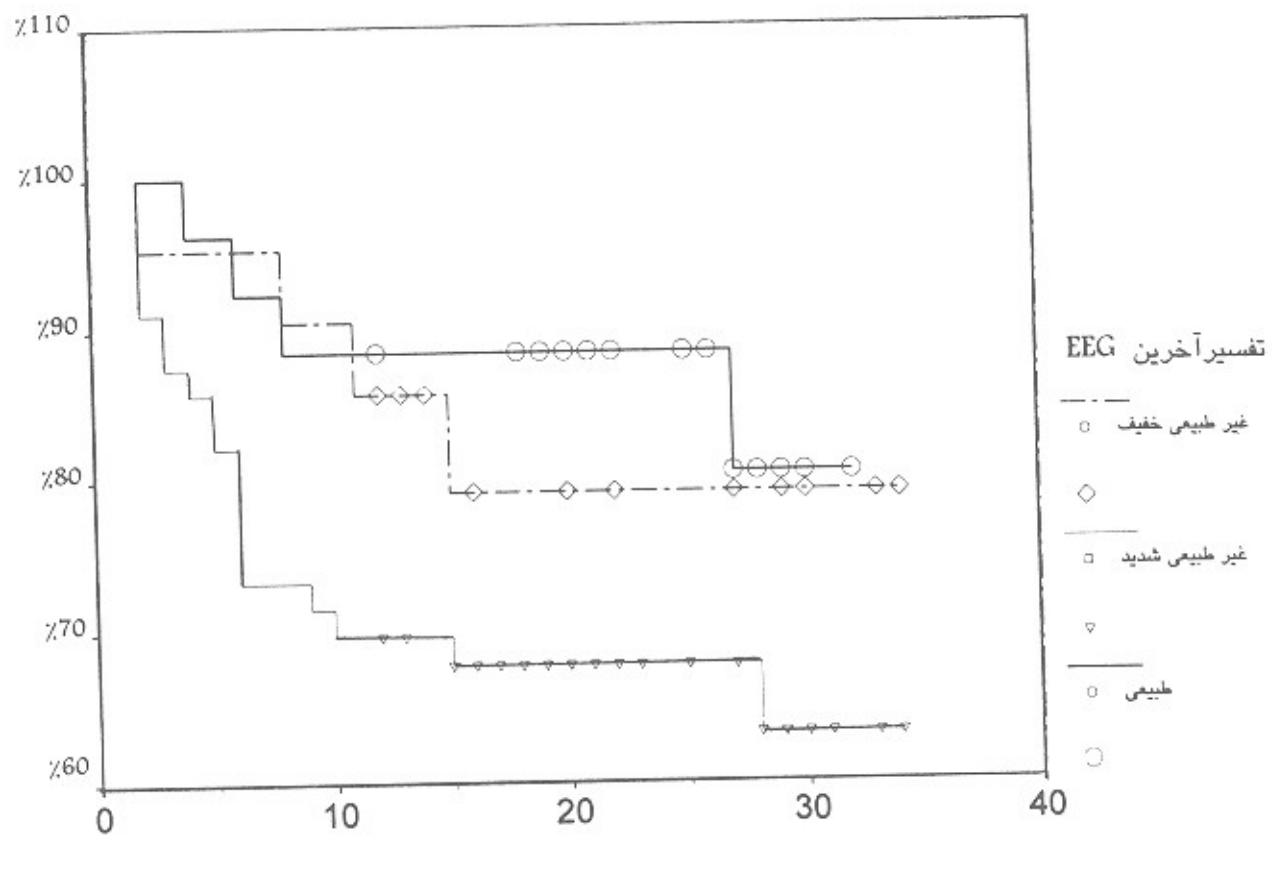
فاکتور	تعداد کل	تعداد موارد بدون عود	تعداد موارد با عود	عدم عود Remission(%)	وضعيت زمينه‌اي نوار	
					وجود	نداشته
+/-	۷۵	۴۰	۳۵	۷۳	طبيعي	
	۳۱	۲۲	۹	۷۱	غيرطبيعي	
+/-	۷۱	۵۳	۱۸	۷۴/۰	Focal Slowing	
	۳۰	۲۴	۶	۷۹	داشته	نداشته
+/-	۱۷	۱۰	۷	۸۸	وجود	
	۸۹	۶۲	۲۷	۷۶	Spike	داشته
+/-	۴۰	۲۷	۱۳	۶۷/۵	Focal Spike	
	۶۶	۵۰	۱۶	۷۶/۰	وجود	داشته

نمودار شماره ۲: احتمال عدم حملات صرع بر حسب وضعیت مقایسه نوار مغز بیماران با دفعات قبل

منحنی بقاء کاپلان مایر

نمودار شماره ۳: احتمال عدم حملات صرع بر حسب تفسیر نوار مغز بیماران

جدول شماره ۲: ارتباط تفسیر EEG کودکان در هنگام قطع داروها با جنسیت بیماران در پیش‌بینی عود حملات صرع (آزمون LOG-Rank)

جنسیت بیماران قبل از قطع داروها	تعداد کل از بیماران قبل از قطع داروها	تفسیر EEG			
		عدم عود (Remission)(%)	تعداد موارد عود	تعداد موارد بدون عود	تعداد کل
پسران	۷۴	۷۹	۴	۱۰	۱۴
		۷۸/۵	۳	۱۱	۱۴
		۶۱/۵	۱۰	۱۶	۲۶
		۷۱	۱۷	۴۲	۵۹
دختران	۷۷	۱۰۰	۱	۷	۷
		۸۵/۵	۱	۶	۷
		۷۰	۹	۲۱	۳۰
		۷۷	۱۰	۲۶	۴۴
	جمع کل	۷۴	۲۷	۷۶	۱۰۳
		۷۰/۶			

جدول شماره ۳: مقایسه EEG کودکان با دفعات قبل و تفسیر نوار مغز در هنگام قطع داروها در پیش‌بینی عود حملات صرع

عدم عود (Remission)(%)	تعداد موارد عود	تعداد موارد بدون عود	تعداد کل	تفسیر EEG بیماران	
				با دفعات قبل	قبل از قطع داروها
۹۱/۰	۲	۲۱	۲۳	بهبود یافته	طبیعی
۵۰	۱	۱	۲	تغییر نکرده	
۸۸	۳	۲۲	۲۵	تعداد کل	
۷۱/۰	۲	۵	۷	بهبود یافته	
۸۶	۲	۱۲	۱۴	تغییر نکرده	غير طبیعی خفیف
۸۱	۴	۱۷	۲۱	تعداد کل	
۷۵	۳	۹	۱۲	بهبود یافته	
۶۴	۱۳	۲۳	۳۶	تغییر نکرده	غير طبیعی خفیف
۶۲/۰	۳	۵	۸	بدتر شده	
۶۶	۱۹	۳۷	۵۶	تعداد کل	

غير طبیعی خفیف، غير طبیعی شدید و به تفکیک مقایسه الکتروانسفالوگرام آنها با دفعات قبل نشان داده شده است. همانطوریکه که مشاهده می‌شود، مثلاً در کودکی که تفسیر EEG فعلی وی طبیعی بوده و در مقایسه با دفعات قبل نیز وضعیت آن بهبود یافته است، تنها ۹ درصد احتمال عود دارد؛ در حالی که در بیمارانی که تفسیر EEG فعلی وی غیر طبیعی بوده و در مقایسه با دفعات قبل نیز بدتر شده باشد، حدوداً ۳۸ درصد احتمال عود برای آنها متصور است. گرچه در آزمون Log-Rank تفاوت معنی‌داری بین آنها یافت نشد.

در کل ارتباط معنی‌داری در مورد تفسیر نهانی وضعیت EEG بیماران در هنگام اقدام به قطع با عود حملات موجود نبود (نمودار شماره ۳).

ولی هنگامی که این تفسیر به تفکیک جنبش صورت گرفت، این نتایج معنی‌دار گردید (جدول شماره ۲). در مقایسه بین پسران و دخترانی که EEG غیر طبیعی در زمان قطع داروها داشته‌اند، عود این حملات در پسران بیشتر بوده است ($p=0/06$). در جدول شماره ۳ درصد عود حملات صرع کودکان بر حسب تفسیر آخرین EEG بیماران به سه گروه طبیعی،

حملات قلմداد شود(۱۷). در یک مطالعه دیگر، ارزش پیش‌بینی کنندگی EEG در جریان قطع AED در صرعهای پارسیل مورد ارزیابی قرار گرفت. در مطالعه آنها، کسانی که EEG حین قطع داروها وضعیت بدتری داشته‌اند با عود پیشتری همراه بوده‌اند. همچنین به این نکته اشاره دارند که EEG در حین قطع و نه در شروع قطع داروها از ارزش Prognostic در صرع پارسیل برخوردار است(۲۸).

در بررسی دیگری که در هلند انجام شده است، ارتباطی بین وضعیت EEG، قبل از قطع داروها با عود مشهود نبوده است(۲۹). آندرسون به این نکته اشاره دارد که صرف وجود امواج صرعی، مانند امواج سوزنی جنرازیه بر پروگنوژ صرع، بعد از قطع داروها تاثیرگذار نمی‌باشد(۳۰).

در بررسی ما، در کل دو جنس ارتباط معنی‌داری بین وجود EEG غیرطبیعی با عود این حملات یافت نشد، ولی در صورتی که این مقایسه به تفکیک جنبیت نیز صورت پذیرد، در گروه پسران این ارتباط معنی‌دار است($p=0.06$). در کل نخواستیم توجیه قابل فولی در جهت تفسیر این یافته پیدا نمائیم.

آنچه در نتایج ما جالب به نظر می‌رسد، اهمیت یافتن نقش مقایسه EEG کودکان قبل از اقدام به قطع داروها با اولین توار مغز بیماران می‌باشد($p<0.05$). تعداد کمی از محققان به اهمیت این فاکتور اشاره نموده‌اند(۱۷ و ۲۲ و ۳۰). به نظر می‌رسد در مطالعاتی که زمان Taper داروها طولانی مدت بوده، این نکته مهم تلقی شده‌است(۲۳ و ۲۶ و ۲۸).

گزارش شده است که وجود امواج آهسته موضعی و نیز وجود Photo Convulsive Response غیرطبیعی و امواج نوک نیز موضعی می‌تواند عود حملات صرع را پیش‌بینی کنند (۲۰ و ۱۱ و ۱۲) که در مطالعه ما، هیچ‌گدام آنها از نظر آماری اهمیت نداشته‌اند.

استفاده از این نتایج جهت برآورد احتمال عود این حملات بایستی که صرفا جزئی از روند تصمیم‌گیری پژوهشک معالج بیمار فرار گیرد. در این راستا باید به مواردی مثل برآورد خطر عود به خطر افتادن جان بیمار، متعاقب بروز آن حملات، جنبه‌های روانی اجتماعی- اقتصادی قطع داروها و نیز برآورد احتمال بروز عوارض سوء دارویی توجه نمود(۲ و ۱۰ و ۱۴ و ۲۵).

در تحلیل چند متغیره، با استفاده از الگوی خطر نسبتی کاکس (Cox Proportional Hazard) خطر نسبی EEG مربوط به فاکتور مقابله بیماران با دفعات قبل، در حدود ۱/۹۸ (۲/۹۱ و ۱/۰۱ و ۹۵ C.I درصد) محاسبه گردید($p<0.05$).

بحث

هناز هم با پیشرفت تکنولوژی، از بین وسائل یاراکلینیک، شاید EEG از مفیدترین تجهیزات جهت بررسیهای تشخیصی وجود صرع باشد(۳). در این مطالعه احتمال عود یکساله این حملات در کودکان بعد از قطع داروهایشان ۲۴/۸ درصد بوده است. این میزان حدودا مشابه نتایج سایر محققین می‌باشد (۶-۹ و ۱۰ و ۱۲-۱۴) که در آن مطالعات میانگین درصد عود حملات ۲۰ تا ۳۰ درصد گزارش شده است(۱۴). با توجه به این نتایج عود نسبتا کم، پژوهشگران توصیه می‌نمایند که در اولین فرصت نسبت به قطع تدریجی AEDs در کودکان اقدام شود(۲ و ۷-۱۱ و ۹-۱۴ و ۱۵-۱۶ و ۱۷). نقش EEG در فواصل حملات (Interictal EEG) در پیش‌بینی عود حملات صرع معلوم نیست. در این زمینه نتایج مختلفی گزارش شده است. در متأثر از آنالیزی که توسط Shinnar و همکاران صورت گرفته است، ارتباط معنی‌داری بین EEG غیرطبیعی و عود حملات وجود داشته است($R.R=1/45$, $p=0.03$)(۱۴).

در مطالعه‌ای که بر روی ۱۳۶ بیمار با پیگیری حداقل بکمال انجام شده است، EEG غیرطبیعی قبل از قطع AED نقشی در پیش‌بینی عود حملات نداشته است ولی بیمارانی که در طی قطع داروها با تغییرات پیشرونده‌ای در EEG همراه بوده‌اند، عود بیشتری نسبت به سایرین داشتند که آن از نظر آماری معنی‌دار تلقی گردیده است(۲). Forster و همکاران نیز در مطالعه دیگری نتایج مشابهی را گزارش کرده‌اند(۲۷). در مطالعه دیگری که در ایرلند انجام پذیرفته است، بیمارانی که قبل از اقدام به قطع داروها EEG غیرطبیعی داشته و در حین قطع تدریجی داروها نیز وضعیت تراسه آنها تغییر نیافته بود، از بدترین پیش‌آگهی برخوردار بوده‌اند(۲۳).

Matricardi به این نتیجه رسیده است که وجود یا ادامه تغییرات غیرطبیعی در EEG بیماران به هنگام بیماری و قبل از قطع داروها مبتواند به عنوان یک فاکتور پیش‌بینی کننده عود

تشکر

نویسنده‌گان این مقاله بر خود واحب می‌دانند که از زحمات و ناشاهای خانم دکتر پنهانه تمیزی فر، خانم امیرخانی، خانم متقی و آقای امیرخانی، که در امر تنظیم و تکمیل پرسنالهای طرح و خانم نادری که در امر تابع گزارش نهانی به مایاری رسانیده‌اند، صمیمانه تشکر نمایند.

پیشنهادات

به نظر می‌رسد که جهت بررسی وضعیت سایر متغیرهای موجود در یک EEG قبل از اقدام به قطع داروهای کودکان، باید اینگونه تحقیقات بر روی حجم نمونه بیشتری انجام پذیرد. بعلاوه توصیه می‌نماییم که با مقایسه نقش EEG در دوره‌های کوتاه‌مدت یا درازمدت قطع AED و نیز در حین قطع داروها به بررسی اثر پیش‌بینی‌کنندگی ان یرداخت.

منابع

1. Lovenstein DH. Seizures and Epilepsy. In: Fauci A, Longo DL. Harrison's Principles of Internal Medicine. New York: Mc Graw-Hill, 1998; 2311-5.
2. Aicardi J. Medical Treatment. In: Aicardi J. Epilepsy in children. Raven press. New York, USA, 1994; 402-12.
3. Gubermann A, Bruni J. Essentials of clinical Epilepsy, Woburn: Butterworth-Heinemann, 1999;98-9.
4. Dooley J, Gordon K, Camfield P, Camfield C, Smith E. Discontinuation of Anticonvulsant therapy in Children free of Seizure for 1 year: A-prospective study, Neurology 1996; 46: 969-74.
5. Medical Research council AED withdrawal study group. Randomized study of AED withdrawal in patients in remission. Lancet 1991; 337(18): 117-9.
6. Greenwood R, Tennison MB. When to start and stop Anticonvulsant in children. Arch-Neurol 1999; 56: 1073-7.
7. Medical Research council AED withdrawal study group. Prognostic Index for recurrence of seizures after remission of epilepsy. BMJ 1993; 30: 1374-8.
8. Committee on Drugs. Behavioral and cognitive effects AED therapy. Pediatrics 1985; 76(4): 644-7.
9. Chadwick D. Drug withdrawal and Epilepsy, when and how? Drugs 1988; 32: 579-83.
10. Buna D, K. Anti-epileptic drug withdrawal- A good idea?. Pharmacotherapy 1998; 18(2): 235-41.
11. Shiner S, Berg AT, Moshe SL and et al. Discontinuing AED in children with epilepsy: A prospective study. Ann neurol 1994; 35: 534-45.
12. Shinnar S, Vinning EP, Mellits ED and et al. Discontinuing Anti-epileptic Medication in children with epilepsy after 2 years without seizures: A prospective study. N Engl j Med 1985; 313: 976-80.
13. Gordon-K; MacSween-J; Dooley-J; Camfield-C, Camfield-P, Smith-B. Families are content to discontinue anti-epileptic drugs at different risks than their physicians. Epilepsy. 1996 Jun; 37(6): 557-62.
14. Berg AT, shinnar S. Relapse following discontinuation of AED: A meta-analysis. Neurology 1994; 601-8.
15. Arts W fm, Visser LH, Loonen MCB, et al. Follow-up of 146 children with epilepsy after withdrawal of AED therapy. Epilepsia 1988; 29: 244-50.
16. Hollowach J, Thurston DL, Olearv J. Prognosis of childhood epilepsy: follow-up of 148 cases in which therapy been Suspended after prolonged Anticonvulsant control. N Engl J M 1972; 286: 169-76.
17. Matricardi M, Brinciotti M, Benedetti P. Outcome after discontinuation of AED therapy in children with epilepsy. Psychiatr Neurol Med Psychol 1986; 38(9): 509-17.
18. Emerson R, Souza B, Vinning E, Kenton R and et al. Stopping medication in children with epilepsy. Predictors of outcome. N. Engl J M 1981; 304: 1125-9.
19. Gherelli JLD, Kok F, Dal farno S and et al. Discontinuing medication in epileptic children: A

study of risk factors related to recurrence. *Epilepsia* 1992; 33: 681-6.

20. Mastropaolo C, Tondi M, Carboni F et al. Prognosis after therapy discontinuation in children with epilepsy. *Eur-Neurol* 1992; 32: 141-45.

21. Caviedes BE, Herranz JL. Seizure recurrence and risk factors after AED withdrawal of chronic childhood therapy. *Seizure* 1998; 7(2): 107-14.

22. Tennison M, Greenwood R, Lewis D and et al. Discontinuing antiepileptic drugs in children with epilepsy. A comparison of six week and nine months taper. *N-Engl J M* 1994; 330: 1407-10.

23. Callaghan N, Garret A, Goggin T. Withdrawal of anticonvulsant drug in patients free of seizure for 2 years. *N Engl J M* 1988; 318: 942-6.

24. Donati F, Hassink RI, Jung H and et al. Factors predicting the risk of relapse after AED discontinuation in children with partial seizure. *Eur-j-pediatr* 1995; 154(9): (suppl)s44-47.

۲۵. تمیزی فر ب. بررسی ارتباط عود حملات با قطع درمانهای ضد صرع کودکان در قطع یکساله داروهای کنترل

کنندۀ آن. پایاننامه دکترای پزشکی. دانشکده پزشکی. دانشگاه

علوم پزشکی اصفهان، بهمن ۱۳۷۷

26. Galimberti C.A, Manni R, Parietti L and et al. Drug withdrawal in patients with epilepsy: prognostic value of the EEG. *Epilepsia* 1982; 23(3): 333-41.

27. Forster C, Schimdtberger G. Prognosis in childhood epilepsy after discontinuation of therapy. *N-Engl J M* 1988; 14, 318(15): 942-6.

28. Tinuper P, Avoni P, Riva R and et al. Prognostic value of EEG in antiepileptic drug withdrawal in partial epilepsies. *Neurology* 1996; 47: 76-78.

29. Overweg J, Binnie CD, Oosting J and et al. Clinical EEG prediction of seizure recurrence following AED withdrawal. *Epilepsia* 1997; 38(2): 225-32.

30. Anderson T, Braathen G, Persin A and et al. A comparison between one and tree years of treatment in uncomplicated epilepsy: A prospective study. *Epilepsia* 1997; 38(2): 225-32.